

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2006. gada 14. decembrī *

Lieta C-283/05

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 68. pantam un EKL 234. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2005. gada 30. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 14. jūlijā, tiesvedībā

ASML Netherlands BV

pret

Semiconductor Industry Services GmbH (SEMIS).

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un E. Levits,

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerālvokāts F. Ležē [*P. Léger*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 6. jūlijā,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *ASML Netherlands BV* vārdā — J. Leons [*J. Leon*], *Rechtsanwalt*,
- Austrijas valdības vārdā — K. Pesendorferē [*C. Pesendorfer*], pārstāve,
- Vācijas valdības vārdā — M. Lumma [*M. Lumma*], pārstāvis,
- Nīderlandes valdības vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un K. ten Dama [*C. ten Dam*], kā arī M. de Hrāfe [*M. de Grave*], pārstāvji,
- Polijas valdības vārdā — T. Novakovskis [*T. Nowakowski*], pārstāvis,
- Apvienotās Karalistes valdības vārdā — T. Herisa [*T. Harris*], pārstāve, kam palīdz K. Beikone [*K. Bacon*], *barrister*,

- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — A. M. Rušo-Žoē [*A.-M. Rouchaud-Joët*], V. Bogensbergers [*W. Bogensberger*] un M. Vailderspins [*M. Wilderspin*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 28. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz 34. panta 2. punkta interpretāciju Padomes 2000. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2001, L 12, 1. lpp.).
- 2 Šis lūgums tika iesniegts prāvā starp *ASML Netherlands BV* (turpmāk tekstā — “*ASML*”), sabiedrību, kas ir dibināta Veldhovenā (Nīderlande), un *Semiconductor Industry Services GmbH* (turpmāk tekstā — “*SEMIS*”), sabiedrību, kas ir dibināta Feistricā-Drauā [*Feistritz-Drau*] (Austrija), par *Rechtbank 's-Hertogenbosch* (Hertogenbosas Apgabaltiesa; Nīderlande) pieņemtā aizmuguriskā sprieduma izpildi Austrijā, ar kuru *SEMIS* ir piespriests samaksāt *ASML* naudas summu EUR 219 918,60 apmērā un tai pienākošos procentus, kā arī tiesāšanās izdevumus.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 44/2001

3 Regulas Nr. 44/2001 26. panta 1. un 2. punktā paredzēts:

“1. Ja atbildētājs, kura domicils atrodas vienā no dalībvalstīm, ir iesūdzēts tiesā citā dalībvalstī un neierodas tiesā, tiesa pēc pašas ierosmes paziņo, ka tai nav jurisdikcijas, ja vien jurisdikciju neatvasina no šīs regulas noteikumiem.

2. Tiesa pārtrauc lietas izskatīšanu, kamēr nav pierādīts, ka atbildētājs laikus ir varējis saņemt dokumentu par lietas ierosināšanu vai līdzvērtīgu dokumentu, lai varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai ka šajā sakarā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.”

4 Atbilstoši minētās regulas 26. panta 3. punktam Padomes 2000. gada 29. maija Regulas (EK) Nr. 1348/2000 par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs (OV L 160, 37. lpp.) 19. pantu piemēro minētā 26. panta 2. punkta vietā, ja dokuments, uz kura pamata tiek ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments ir jānosūta no vienas dalībvalsts uz citu saskaņā ar šo regulu.

5 Atbilstoši Regulas Nr. 44/2001 33. panta 1. punktam “dalībvalstī pieņemts spriedums bez kādas īpašas procedūras atzīstams pārējās dalībvalstīs”.

- 6 Tomēr minētās regulas 34. panta 2. punktā paredzēts, ka spriedums netiek atzīts “gadījumos, ja tas pieņemts aizmuguriski — ja atbildētājam dokuments, ar kuru ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nav uzrādīts pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību, ja vien atbildētājs nav uzsācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad to bija iespējams darīt”.

Regula Nr. 1348/2000

- 7 Regulas Nr. 1348/2000 19. panta 1. punkts ir izteikts šādi:

“Ja tiesas pavēste vai līdzvērtīgs dokuments bija jānosūta citai dalībvalstij izsniegšanas nolūkā saskaņā ar šīs regulas noteikumiem, bet atbildētājs nav ieradies, spriedums netiek pasludināts, kamēr nav konstatēts, ka:

- a) dokuments tika izsniegts veidā, kas noteikts saņēmējas dalībvalsts tiesību aktos dokumentu izsniegšanai lietās pret personām, kuras atrodas tās teritorijā; vai
- b) dokuments tika faktiski nodots atbildētājam vai viņa dzīvesvietā ar citu šajā konvencijā [regulā] noteiktu metodi;

un ka abos šajos gadījumos izsniegšana tika veikta pietiekami laicīgi, lai atbildētājs varētu sagatavoties aizstāvēbai.”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 8 Ar 2004. gada 16. jūnija aizmugurisku spriedumu *Rechtbank 's-Hertogenbosch* piesprieda *SEMIS* samaksāt *ASML* summu EUR 219 918,60 apmērā, kurai jāpieskaita procenti un tiesāšanās izdevumi (turpmāk tekstā — “aizmuguriskais spriedums”).

- 9 No lēmuma par prejudiciālo jautājumu uzdošanu izriet, ka, pirmkārt, pavēste par ierašanos uz *Rechtbank 's-Hertogenbosch* tiesas sēdi, ko tā bija noteikusi 2004. gada 19. maijā, *SEMIS* tika izsniegta tikai 2004. gada 25. maijā un ka, otrkārt, aizmuguriskais spriedums tai nav ne izsniegts, ne paziņots.

- 10 Pēc *ASML* lūguma ar *Bezirksgericht Villach* (Fillahas Iecirkņa tiesa; Austrija), kurai pirmajā instancē tika prasīta atzīšana, 2004. gada 20. decembra rīkojumu aizmuguriskais spriedums tika atzīts par izpildāmu, ņemot vērā *Rechtbank 's-Hertogenbosch* 2004. gada 6. jūlijā izdoto apliecību, ar ko šis spriedums ir atzīts par “pagaidām izpildāmu”. Minētā tiesa izdeva arī rīkojumu par tā izpildi piespiedu kārtā.

- 11 Šī rīkojuma kopija tika nosūtīta *SEMIS*. Šim paziņojumam netika pievienots aizmuguriskais spriedums.

- 12 Pēc tam, kad *SEMIS* iesniedza sūdzību par minēto rīkojumu, *Landesgericht Klagenfurt* (Klagenfurtes Apgabaltiesa; Austrija) noraidīja pieteikumu par aizmuguriskā sprieduma izpildi, jo Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkta izpratnē “būt iespējamam” pārsūdzēt aizmugurisku spriedumu nozīmē, ka šis nolēmums ir izsniegts vai paziņots atbildētājam, kas nav ieradies. Šī tiesa noraidīja *ASML*

argumentāciju par to, ka ir piemērojams izņēmums no minētā 34. panta 2. punktā minētā iemesla neatzišanai, jo *SEMIS* zināja, pirmkārt, par pret to uzsāktu tiesvedību Nīderlandē no 2004. gada 25. maija pavēstes ierasties tiesā un, otrkārt, par minētā aizmuguriskā sprieduma esamību tā zināja no paziņojuma par *Bezirksgericht Villach* 2004. gada 20. decembra rīkojumu, ar ko šis spriedums ir atzīts par izpildāmu.

13 Lemjot par *ASML* uzrakstīto sūdzību *Revision* [kasācijas] kārtībā, *Oberster Gerichtshof* [Federālā augstākā tiesa] apgalvo, ka šajā lietā dokuments, ar kuru ierosināta lieta, vai līdzīgs dokuments nav uzrādīts *SEMIS* pietiekami savlaicīgi, lai tā varētu nodrošināt sev aizstāvību, jo pavēste ierasties *Rechtbank 's-Hertogenbosch* tiesas sēdē tai tika nosūtīta tikai pēc datuma, kurā tā notika. Iesniedzējtiesa apgalvo, ka šajā lietā tādēļ ir piemērojams Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punktā minētais iemesls atteikt atzišanu un izpildi, ja vien nepastāv nosacījumi izņēmumam no šī iemesla, t.i., ja ir konstatēts saskaņā ar 34. panta 2. punkta pēdējo teikumu, ka *SEMIS* “nav uzsācis [uzsākusi] sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad to bija iespējams izdarīt”.

14 Uzskatot, ka, lai izskatāmo strīdu izšķirtu, ir jāinterpretē Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkts, *Oberster Gerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

“1) Vai frāze “[..] ja vien [atbildētājs] nav uzsācis sprieduma pārsūdzēšanas procedūru, kad to bija iespējams darīt,” 34. panta 2. punktā [..] Regulā (EK) Nr. 44/2001 [..] ir interpretējama tā, ka “būt iespējamam” jebkurā gadījumā nozīmē, ka atbildētājam atbilstoši piemērojamām tiesībām ir izsniegts vai paziņots aizmuguriskais spriedums, kas ir taisīts vienā no dalībvalstīm un ir pārsūdzams?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

vai rīkojuma par pieteikumu atzīt *Rechtsbank 's-Hertogenbosch* 2004. gada 16. jūnija aizmugurisko spriedumu par izpildāmu Austrijā un noteikt piespiedu izpildi, pamatojoties uz ārvalsts izpildrakstu, kurā noteikta piespiedu izpilde, vienkāršai kopijas izsniegšanai vai paziņošanai ir jānodrošina atbildētājs un parādnieks [...] pārbaudīt, pirmkārt, šī sprieduma esamību un, otrkārt, (iespējamā) tiesību aizsardzības līdzekļa esamību valsts, kura taisījusi spriedumu, tiesību sistēmā, lai noteiktu, vai tai bija iespējams uzsākt pārsūdzēšanas procedūru, kas ir būtisks nosacījums izņēmumam no Regulas Nr. 44/2001 34. pantā minētās neatzišanas.”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

¹⁵ Ar abiem jautājumiem, kuri jāpārbauda kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka, lai izpildītu nosacījumu, saskaņā ar kuru šīs normas izpratnē “bija iespējams” pārsūdzēt aizmugurisko spriedumu, kura izpilde ir prasīta, ir nepieciešams, lai šis spriedums būtu noteiktā kārtībā izsniegts vai paziņots atbildētājam, kas nav ieradies, vai pietiek ar to, ka minētais atbildētājs zināja par tā pastāvēšanu izpildes procedūras posmā valstī, kurā prasīta atzišana.

¹⁶ Šajā sakarā uzreiz jāatzīst, ka pats Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkta formulējums nesniedz atbildi uz uzdotajiem jautājumiem.

- 17 Minētā tiesību norma skaidri nosaka izsniegšanas vai paziņošanas atbildētājam, kas nav ieradies, noteikumus tikai dokumentiem, ar kuriem ierosināta lieta, vai līdzīgiem dokumentiem un nevis aizmuguriskiem spriedumiem.
- 18 Turpinājumā ir jāatzīmē, ka Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkta teksts būtiski atšķiras no atbilstošajām tiesību normām 1968. gada 27. septembra Konvencijā par jurisdikciju un spriedumu izpildi civillietās un komercietās (OV 1972, L 299, 32. lpp.), kas grozīta ar 1978. gada 9. oktobra Konvenciju par Dānijas Karalistes, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanas (OV L 304, 1. lpp., un grozījumi — 77. lpp.), 1982. gada 25. oktobra Konvenciju par Grieķijas Republikas pievienošanas (OV L 388, 1. lpp.), 1989. gada 26. maija Konvenciju par Spānijas Karalistes un Portugāles Republikas pievienošanas (OV L 285, 1. lpp.), kā arī 1996. gada 29. novembra Konvenciju par Austrijas Republikas, Somijas Republikas un Zviedrijas Karalistes pievienošanas (OV 1997, C 15, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Briseles konvencija”).
- 19 Briseles konvencijas 27. panta 2. punktā paredzēts, ka spriedumus neatzīst, “ja atbildētājam, kas nav ieradies, dokuments, ar kuru ierosināta lieta, vai līdzvērtīgs dokuments nav izsniegts vai paziņots noteiktā kārtībā un pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību”.
- 20 Turpretim Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punktā nav prasīts, lai dokuments, ar kuru ir ierosināta lieta, obligāti būtu uzrādīts vai paziņots noteiktā kārtībā, bet gan lai efektīvi būtu ievērotas tiesības uz aizstāvību.
- 21 Minētajā 34. panta 2. punktā paredzēts izņēmums no sprieduma atzīšanas un izpildes atteikuma, t.i., gadījumā, ja atbildētājs, kas nav ieradies, nav uzsācis pārsūdzēšanas procedūru, lai gan viņam bija iespējams to darīt.

- 22 Tādēļ Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkts ir jāinterpretē, ņemot vērā minētās regulas mērķus un sistēmu.
- 23 Pirmkārt, attiecībā uz minētās regulas mērķiem no tās otrā, sestā, sešpadsmitā un septiņpadsmitā apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir nodrošināt dalībvalstīs pieņemto spriedumu brīvu apriti civillietās un komercietās, vienkāršojot formalitātes ātrai un vienkāršai spriedumu atzišanai un izpildei.
- 24 Šo mērķi tomēr nedrīkst īstenot, jebkādā veidā vājinot aizstāvības tiesības — kā par Briseles konvencijas 27. panta 2. punktu ir nospriedusi Tiesa (skat. 1985. gada 11. jūnija spriedumu lietā 49/84 *Debaecker* un *Plouvier*, *Recueil*, 1779. lpp., 10. punkts; 2005. gada 13. oktobra spriedumu lietā C-522/03 *Scania Finance France*, Krājums, I-8639. lpp., 15. punkts, un 2006. gada 16. februāra spriedumu lietā C-3/05 *Verdoliva*, Krājums, I-1579. lpp., 26. punkts).
- 25 Tāda pati prasība izriet no Regulas Nr. 44/2001 astoņpadsmitā apsvēruma, atbilstoši kuram tiesību uz aizstāvību ievērošana nozīmē, ka atbildētājam vajadzētu būt iespējai iesniegt pārsūdzību, lai uzklausītu abas puses, pret izpildāmības deklarāciju, ja viņš uzskata, ka pastāv kāds no iemesliem neizpildīšanai.
- 26 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai vispārējo tiesību principu neatņemama sastāvdaļa ir pamattiesības, kuru ievērošanu nodrošina Tiesa (skat. it īpaši 1996. gada 28. marta paziņojumu Nr. 2/94, *Recueil*, I-1759. lpp., 33. punkts). Šajā nolūkā Tiesa smēlas iedvesmu no dalībvalstīm kopīgām konstitucionālajām tradīcijām, kā arī no norādēm, ko sniedz starptautiskie nolīgumi cilvēktiesību aizsardzības jomā, kuriem dalībvalstis ir pievienojušās vai kurus tās ir ratificējušas. Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijai (turpmāk tekstā — “ECTPBAK”) šajā

kontekstā ir īpaša nozīme (skat. it īpaši 1986. gada 15. maija spriedumu lietā 222/84 *Johnston, Recueil*, 1651. lpp., 18. punkts, un 2000. gada 28. marta spriedumu lietā C-7/98 *Krombach*, I-1935. lpp., 25. punkts).

- 27 No ECTPBAK atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas interpretācijai izriet, ka īstenojot tiesības uz aizstāvību, kas ir atvasinātas no tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu, kam veltīts šīs konvencijas 6. pants, ir nepieciešama konkrēta un efektīva atbildētāja tiesību aizsardzība (skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1980. gada 13. maija spriedumu lietā *Artico* pret Itāliju, A sērija, Nr. 37, 33. punkts, un 1992. gada 12. oktobra spriedumu lietā *T.* pret Itāliju, A sērija, Nr. 245 C, 28. punkts).
- 28 Kā ģenerāladvokāts atzīmējis secinājumā 105. punktā, Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir nospriedusi, īpaši krimināltiesību jomā, ka tas, ka apsūdzētajam nav zināms apelācijas tiesas sprieduma pamatojums kasācijas sūdzības iesniegšanai paredzētajā termiņā, ir ECTPBAK 6. panta 1. un 3. punkta, skatītiem kopā, pārkāpums, jo ieinteresētā persona nevarēja lietderīgi un efektīvi pārsūdzēt spriedumu (skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 1992. gada 16. decembra spriedumu lietā *Hadjiana-stassiou* pret Grieķiju, A sērija, Nr. 252, 29.–37. punkts).
- 29 Otrkārt, attiecībā uz sistēmu, kas izveidota ar Regulu Nr. 44/2001 spriedumu atzīšanas un izpildes jomā, jāatzīmē — kā to darījis ģenerāladvokāts secinājumā 112. punktā —, ka atbildētāja, kas nav ieradies tiesā, tiesību ievērošana ir nodrošināta ar dubultas kontroles palīdzību.
- 30 Piemērojot kopā Regulas Nr. 44/2001 26. panta 2. punktu ar Regulas Nr. 1348/2000 19. panta 1. punktu, sākotnējās tiesvedības laikā izcelsmes valstī tiesai, kas izskata lietu, ir jāpārtrauc lietas izskatīšana, kamēr nav pierādīts, vai nu ka atbildētājs, kas nav ieradies, laikus ir varējis saņemt dokumentu, ar kuru ierosināta lieta, vai arī līdzvērtīgu dokumentu, lai varētu nodrošināt sev aizstāvību, vai ka šajā sakarā ir veikti visi vajadzīgie pasākumi.

- 31 Atzišanas un izpildes procedūras laikā valstī, kurā prasīta atzišana, ja atbildētājs ir pārsūdzējis izcelsmes valstī pieņemto izpildāmības deklarāciju, tiesa, kas lemj par šo sūdzību, var pārbaudīt atzišanas un izpildes atteikuma iemeslu, kas minēts Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punktā.
- 32 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jānosaka, vai tad, ja aizmugurisks spriedums nav izsniegts vai paziņots, ar to, ka persona, pret kuru lūdz vērst izpildi, par šī lēmuma esamību ir uzzinājusi tikai izpildes procedūras stadijā, pietiek, lai uzskatītu, ka šī persona varēja Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkta nozīmē minēto spriedumu pārsūdzēt.
- 33 Ir skaidrs, ka pamata prāvā aizmuguriskais spriedums nav ne izsniegts, ne paziņots atbildētājam, kas nav ieradusies, tādējādi tā nezināja šī sprieduma saturu.
- 34 Kā Tiesā iesniegtajos apsvērumos pamatoti apgalvo Austrijas, Vācijas, Nīderlandes un Polijas valdības, kā arī Eiropas Kopienu Komisija — sprieduma pārsūdzēšana ir iespējama tikai tad, ja pārsūdzības autoram ir darīts zināms tā saturs, šajā sakarā nepietiek tikai ar zināšanu par šī sprieduma esamību.
- 35 Lai atbildētājam būtu iespēja efektīvi pārsūdzēt, kas tam ļauj īstenot savas tiesības šī sprieduma 27. un 28. punktā minētās judikatūras nozīmē, tam jābūt iespējai uzzināt aizmuguriskā sprieduma pamatojumu, lai to varētu pienācīgi apstrīdēt.

- 36 No minētā izriet, ka tikai tas, ka atbildētājs, kas nav ieradies, zināja aizmuguriskā sprieduma saturu, atbilstoši prasībai ievērot tiesības uz aizstāvību un tās faktiski īstenot ļauj nodrošināt, ka atbildētājam bija iespējams Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkta nozīmē pārsūdzēt šo spriedumu izcelsmes valsts tiesā.
- 37 Šis secinājums nerada šaubas par grozījumu, kas izdarīti ar Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punktu atbilstošās Briseles konvencijas 27. panta 2. punkta normās, lietderību.
- 38 Kā ģenerāladvokāts atzīmē secinājumu 58. un 60. punktā — Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkts ir īpaši paredzēts, lai novērstu, ka atbildētājs, kas nav ieradies, gaida atzīšanas un izpildes procedūru valstī, kurā prasīta izpilde, lai atsauktos uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, lai gan šim atbildētājam bija iespējams īstenot savas tiesības, pārsūdzot attiecīgo spriedumu izcelsmes valstī.
- 39 Tomēr Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punktā nav paredzēts, ka atbildētājam ir jāveic papildu pasākumi, kas pārsniedz parasto rūpību, lai aizstāvētu savas tiesības būt informētam par citā dalībvalstī pieņemta nolēmuma saturu.
- 40 Tātad, lai uzskatītu, ka atbildētājam, kas nav ieradies, bija iespējams Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkta nozīmē pārsūdzēt par to pieņemto aizmugurisko spriedumu, tam ir jāzina šī sprieduma saturs, kas nozīmē, ka tam ir jābūt izsniegtam vai paziņotam.

- 41 Tomēr ir jāprecizē, — kā to Tiesā iesniegtajos apsvērumos apgalvo Austrijas, Vācijas un Apvienotās Karalistes valdības — ka pietiekami laicīga aizmuguriskā sprieduma izsniegšana vai paziņošana, t.i., visu šīm formalitātēm piemērojamo noteikumu ievērošana, nav obligāts priekšnoteikums, lai uzskatītu, ka atbildētājam bija iespējams veikt pārsūdzību.
- 42 Kā ģenerāladvokāts atzīmējis secinājumu 65. punktā, Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkts šajā sakarā norāda uz dokumenta, ar kuru ierosināta lieta, un aizmuguriskā sprieduma līdzību.
- 43 Dokumenta, ar kuru ierosināta lieta, un aizmuguriska sprieduma izsniegšana vai paziņošana pietiekami laicīgi un tā, lai atbildētājs varētu nodrošināt sev aizstāvību, vienlīdz sniedz tam iespēju rūpēties par savu tiesību ievērošanu izcelsmes valsts tiesā.
- 44 Tādējādi Regulas Nr. 44/2001 sistēma neprasa, lai aizmuguriska sprieduma izsniegšanai vai paziņošanai piemērotu stingrākus nosacījumus nekā tos, kas attiecībā uz dokumenta, ar kuru ierosināta lieta, izsniegšanu vai paziņošanu paredzēti regulas 34. panta 2. punktā.
- 45 Attiecībā uz dokumentu, ar kuru ierosināta lieta, vai līdzvērtīgu dokumentu Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkts atceļ Briseles konvencijas 27. panta 2. punktā paredzēto formālo nosacījumu par noteiktās kārtības ievērošanu, kā tas ir minēts šī sprieduma 20. punktā.

46 Tātad minētajā tiesību normā nosaukto iemeslu, kas attaisno neatzišanu un neizpildi, nepiemērošanas nosacījums vienmēr nav izsniegšana vai paziņošana noteiktā kārtībā jebkurā aspektā, bet vismaz sprieduma satura zināšana pietiekami laicīgi, lai varētu nodrošināt aizstāvību.

47 Tādēļ — kā ģenerālvokāts atzīmējis secinājumā 69. punktā — formālajām prasībām, kuras jāievēro, izsniedzot vai paziņojot, ir jābūt salīdzināmām ar tām, ko Kopienas likumdevējs paredzējis Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punktā attiecībā uz dokumentiem, ar kuriem ierosina lietu, tādējādi tikai ar formālu pārkāpumu, kas nevar ietekmēt tiesības uz aizstāvību, nepietiek noraidījumam piemērot izņēmumu no iemesla, kas atļauj neatzīt vai neizpildīt.

48 Tādējādi, lai uzskatītu, ka atbildētājam bija iespējams Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkta nozīmē pārsūdzēt attiecībā uz to pieņemtu aizmugurisku spriedumu, viņam bija jāzina tā saturs tā, lai atbildētājs varētu pietiekami laicīgi efektīvi īstenot savas tiesības izcelsmes valsts tiesā.

49 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka Regulas Nr. 44/2001 34. panta 2. punkts ir jāinterpretē tā, ka atbildētājam bija "iespējams" uzsākt attiecībā uz viņu pieņemta aizmuguriska sprieduma pārsūdzēšanas procedūru tikai tad, ja viņam bija faktiski zināms tā saturs, jo tas bija izsniegts vai paziņots pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību izcelsmes valsts tiesā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 50 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

34. panta 2. punkts Padomes 2000. gada 22. decembra Regulā (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās ir jāinterpretē tā, ka atbildētājam bija “iespējams” uzsākt attiecībā uz viņu pieņemta aizmuguriska sprieduma pārsūdzēšanas procedūru tikai tad, ja viņam bija faktiski zināms tā saturs, jo tas bija izsniegts vai paziņots pietiekami laicīgi, lai viņš varētu nodrošināt sev aizstāvību izcelsmes valsts tiesā.

[Paraksti]